

BISERICA și ȘCOLA.

Foie bisericească, școlastică, literară și economică.

Eșe odată în săptămână: DUMINECA.

Prețul abonamentului:	Prețul inserțiunilor:	Correspondențele să se adreseze la Redacțiunea dela
Pentru Austro-Ungaria pe an . . . 5 fl.—cr.	Pentru publicațiunile de trei ori ce conțin	„BISERICA și ȘCOLA“
„ „ „ „ „ jum. an . . . 2 „ 50 „	cam 150 cuvinte 3 fl., pana la 200 cuvinte	Îar banii de prenumerațiune la
Pentru România și străinătate pe an . . . 7 „ — „	4 fl. și mai sus 5 fl. v. a.	— „Tipografia diecesană în Arad.“ —
„ „ „ „ „ „ j. a. 3 „ 50 „		

Domnii noi abonenți și cari sunt în rezonanță cu prețul abonamentului sunt rugați a trimite banii de prenumerațiune directe la administrațiunea tipografiei diecesane în Arad.

Durata vieții umane în lumea primitivă.

Orice doritor a-și mări cercul cunoscințelor sau chiar numai a utiliza bine timpul, va afla prin cetirea aprofundată a santei Scripturi noi materii de edificațiune morală și înăvuire intelectuală, și cu cât va călători mai des pe această vastă câmpie, cu cât mai des o va explora: cu atât la fie-ce cetire i-se vor face noi descoperiri, va dobândi utile cunoscinți. Scriptura sântă fiind unică și cea mai bogată fântână, îndestulătoare, nu numai a ne satisface sufletește, ci încă a ne fi facă conducătoare în toate variatele împrejurări a le vieții noastre. Ași pute adăuga, că înaintarea umanității în toate privirile a aflat un sprijin puternic și un indemn fără samăn în cărțile santei scripturi. Nu voi cita medicina, geologia, hygiena, artele, științele în genere, ci voi trece de astă dată la cele ce ni spune sânta scriptură în privința *vieții îndelungate*.

În adevăr ori-cine ia o biblie în mână, întimpină chiar dela început (Geneză): că Adam a viețuit 930 ani, Sit 912, Enos 905, Calnan 910, Matusalem 969, Lameh 777, Noe 950. Copilul cetind aceste date le crede pentru cuvântul că totu ce este tipărit de cei mai mari este adevărat; creștinul pentru că biblia este o carte sântă; învățatul pentru că ea este sorginte, muma, tuturor învățăturilor adevărate, sante și folositoare. Dar sunt și unii cari se îndoiesc că omul vreo dată ar fi atins sume de ani ca cele de mai sus. Dar ore să fie loc de îndoială?

Este ceva destul de bine constatat, că

tote poporele anticității au ceva comun, aceea că toate s'au păstrat tradițional și unele și înscris, între alte amintiri și acesta despre îndelungata viață a strămosilor lor, strămoși cari în orice casă nu sunt de cât acei de cari vorbește Geneza. Apoi când toate poporele sunt legate prin aceleași suveniruri, ore mai rămâne loc să ne îndoim? A fost cu putință să mințescă sau să se înșale un individ, un popor, dar a minți, a spune fabule toți oamenii, toate poporele, este în contra oricărui afirmatiuni.

Dar afară de argumentul istoric, pledăz încă și circumstanțele climaterice, care ni impun a crede în veracitatea anilor de care vorbește biblia. Și în adevăr care om de știință va putea nega, că clima nu contribuie puternic asupra lungimei vieții. Căci chiar și până astăzi, după locul unde trăiesc cine-va, la poli sau la centru, în zona toridă sau temperată, este și viața, mai lungă sau mai scurtă. Apoi dacă acesta este constatat, apoi unde este naturalistul, savantul, care se potă dovedi contrariul, că adică în valea Tigrului și Eufratului, circumstanțele climaterice n'au putut fi excepționale la începutul lumii, a pamântului și a omului? Împrejurări care desigur au favorat pe omul primar în a trăi mult.

Dar ore numai clima să fi contribuit la îndelungata viață a oamenilor primari? Scutirea de boale să nu fi jucat un rol totu așa de important în lungimea vieții? Eu cred că da. Un individ născut din părinți bolnăvicioși, și până astăzi se perde mai ușor de cât acelu ce nu cunoșce boalele, unul neavând mai multă forță a rezista, ca cel altu ce nu le a ereditat. Dar ore omul primitiv ereditase sau cunoșcea boalele și încă atâtea câte curbăză astăzi pe cel actual? Desigur că nu se va găsi nimeni care se credă că Adam și următorii săi până la Noe, ar fi cunoscut boalele ca noi.

A treia împrejurare care credem că a ajutat încă la durata vieții este lipsa influențelor morale, cari astăzi siccătuiesc și consumă pe omul fizicesc și sufletesc. Nu ne îndoim că ori-cine este convins, că moravurile simple și curate, calmul și liniștea sufletului, ajută puternic și până astăzi sănătatea corporală și sufletescă și cu ea și prelungirea vieții umane.

Dar de viața pastorală sau agricolă, ce voiți mai dice? Nimic altă de cât că toți igienistii sunt de acord a afirma, că deprinderile pastorale și agricole pot prelungi firul existenței dincolo de termenul comun, condițiune care, se observă chiar și astăzi în toate țările la indivizi ce au această profesiune.

Dacă pre lângă circumstanțele de mai sus voiți adăuga încă și regimul alimentar, o viață frugală, ce pot crede că consta în întrebuințarea vegetalelor, ar trebui încă mai multă a se convinge ori-cine, că primii oameni, patriarhii, hrănindu-se cu plante au trăit mai mult de cât noi, cari avem un regim alimentar mixt, sau unii pot compus numai din carni. Totu-aici găsim nimerit a arăta că întrebuințarea cărnurilor grăbesc procesul vieții, pe când alu vegetatelor îl retardază. Și ca să ne convingem de acest adevăr, n'avem de cât să ne uităm la monahii de prin monastirile noastre; nu trăiesc ei ore mai mult de cât locuitorii satelor și a orașelor? Și cauza nu este ore acea ce aci am arătat.

Însuși o privire în Istoria naturei, în specialu a plantelor și animalelor, ne va îndrepta, că nu arare-ori arborii au ajuns o mie de ani, ba chiar și dintre animale au trăit multă odinioară. Așa în cartea: *Voiagiul lui Anacharsis* tomul V, pag. 172, se vorbește de o căprioară ce a trăit mai mult de 700 ani. Era Aristot și Hesiod atribue cerbului o viață și mai lungă. Deci dacă dintre arbori și animale odinioară au putut trăi așa de mult, cum să nu fi trăit și omul capu de opera creațiunii? Un raport drept a trebuit de necesu să existe, fără care omul primitiv ar fi fost o cordă discordantă în lumea vegetală și animală.

Că animalele vechime au trăit mai mult de cât cele actuale o dovedesc scheletele enorme aflate în scărta globului, așa ca potrivit cu construcțiunea și colosul corpului, au trebuit naturalmente urma numerositatea anilor adică o viață lungă.

Nu voiți pute categoric afirma, dar e de crezut că strămoșii nostri au fost multă mai corpolenți ca noi, cu atât mai multă că astăzi existența *giganților*, (*Nefelim*), (Num. XIII, 32—33) adică a oamenilor celebri prin talie,

forță și audacie, numai este o ipoteză, ci un fapt probat. Așa dar dacă și omul primitiv a fost înzestrat cu un corp mai mare ca alu nostru (cât de mare nu putem săi), urmază neîndoibil că trebuie să fi viețuit și mai multă ca noi.

În cea ce privește calculul numărului anilor, în scriptură se observă, că oamenii antedeluvieni au trăit mai mult de cât cei de după deluviu, fiindcă Avramu n'a ajuns mai mult de 175 ani, era Jacovu în Egiptu se plânge lui Faraonu (Genesa, 47, 9) dicându: „*Dilele aniloru nimernicie mele puține și rele au fost dilele aniloru vieții mele, și n'ajunseră la anii vieții părinților mei*”

Din această plângere încă estragem un argument de cel mai mare preț, acela că adică părintii și protopărinții se au avut o viață lungă, precum narază biblia.

Unii învățați s'au încercat a explica cifrele de 969 ani, 930, ect. etc. dicându că ei nu reprezintă ani solari, ci perioade lunare și că 930 ani, de exemplu, nu sunt de cât 930 luni. Însă după cum observă fercitul Augustinu în cartea: „*De civitate Dei*“ cap. 12, 1—15, *acesta ar duce la cele mai mari absurdități pentru că nu era obiceiul vechilor Evrei a calcula anii în modul acesta.* Și dacă pentru moment am admit că anii ar fi fost luni, eta unde am ajunge. În Genesa la cap. 5. 9 se dice că Enosu la 90 ani a născut pe Cainanu, era la cap 5, 21 că Enohu a născut pe Metusalahu (Matusalemu) la vrsta de 65 ani. Dacă anii n'ar fi de cât luni, ar urma că Enosu ar fi avut 7 ani și $\frac{1}{5}$ și Enohu 5 ani și $\frac{1}{5}$ când devenira părinti.

În anticitate mai întâlnim și altu mod a calcula anii (la Haldei, Babiloneni, Etrusci și Romani) după care omul avea 10 luni adică 273 zile, 5 ore și 11 minute. Însă Genesa nu vorbește de ani lunari, ci de ani solari.

Din cele până aci di se urmază, că împrejurările climatologice, originea încă prospeta a rasei umane, natura neslabita prin gusturi artificiale, prin boale și alte influențe esteriore de totu genulu, făcū viață lungă în timpul omului primar. Și era chiar necesar ca omul primitiv să trăiesc mult, ca astfel să potă născoci și propaga cunoscințele și industriile posterității; ca să potă propaga mai repede rassa; ca să conserve tradițiunile orale despre origina lumii, precum și promisiunea despre Mesia, pe care se le confieze viitoarelor generațiuni.

Însă rezonulu cel mai profund este, că așa era voința dumnezească. George Arama.

Deputația uneia bisericeii ortodoxe române la Seghedin.

Deputațiunea bisericeii noastre sub conducerea Escelenției Sale Părintelui Archiepiscopu și Metropolitu *Miron Romanul*, a fost primită de Maiestatea sa în 2/14 a curentei în Seghedin.

Escelenția Sa a rostit la această ocaziune următoarele :

Maiestatea Vostră cesarea și regio-apostolică, Preagrațiosul nostru Domnă !

Fie-care cetățianu credinciosu alu statulu ungaru, fiecare supusu fidelu alu Maiestății Vostre, cu conștiință de fericire și cu simțământu de mulțămintă, ce își are rădăcina în inimă, urmăresce totdeauna părintesca îngrijire a Maiestății Vostre, ce e îndreptată spre bunăstarea și înflorirea țerei și se manifestază pretutindenea prin fapte mărețe.

O asemenea faptă măreță de principe o glorifică în specialu astăzi o mare parte a tot, ce are țera mai bună, când din ținuturi mai apröpe și mai îndepărtate se grupază în giurulü Maiestății Vostre, a iubitelu nostru rege, în această capitală a Ungariei de josu, pe carea după grele catastrofe elementare în linia primă părintesca îngrijire a Maiestății Vostre o a mântuitu de perire, nu numai, dar în timpü relativu förte scurtu o a ridicatü acolo, încât acestu orașu formază încă acum o podöbă însemnată, o mândriă alesă a țerei.

Biserica greco-orientală română din patriă totdeauna și în timpurile cele mai critice credinciosă preanaltulu trönu alu Maiestății Vostre, reprezentată prin noi aici înaintea prea grățiosei fețe a Maiestății Vostre, participă cu sinceritate la bucuria generală, produsă în inimile patriotice prin terminarea cu succesu a unei opere mărețe a țerei ; și ceea ce vedemü și esperiamü noi aici, aceea ne întăreșce și mai multü în speranța : că biserica noastră, sub vitrigitatea veacurilorü trecute gârbovită, apröpe îmbrăucită, apröpe îngropată în ruine, prin conlucrarea fiilorü seü temători de Dumneđu, iubitori de pace și de ordine, mai alesü însö prin părintesca îngrijire a Maiestății Vostre, carea de o potrivă fericescö töte popörele credincioșe, — după esemplulu Seghedinulu se va ridica din ruine și va deveni o podöbă, ba chiar o mândriă a țerei, ale cărei interese le promovéză.

Pötrunși de astfeliu de simțăminte și de astfeliu de speranță, cu celü mai profundü respectü de supuşü ne rugămü de Maiestatea Vostră, prea grățiosulu nostru Domnă : ca se Vö îndurați prea grățiosu a primi și cu această ocaziune omagiulu celü mai supuşü alü bisericeii greco-orientale române din Ungaria și Transilvania, credința neclătită și alipirea ei cătră preanaltulu tron alü Maiestății Vostre, căroră prin această, deși numai cu cuvinte debile, ne luămü voiă a da expresiune sinceră, — și a ține și în viitorü biserica noastră în părintescă grăția fericitöre a Maiestății Vostre, pre aceea biserica, carea în rugăciunile ei de töte zilele se rögă la Atotputerniculü Dumneđu pentru statornica bunăstare a Maiestății Vostre și a întregii case domnitöre, și pentru fericirea popörelorü. — Maiestatea Sa cesarea și regio-apostolică, augustulu nostru monarchü, vivat ! se trăiescă ! vivat !

Maiestatea Sa regöle a răspuns :

„Cea mai frumöșă dovadă despre alipirea și credința omagiälă a D-Vöströ o voiü afla în aceea, dacă în spiritulu intențiunilorü mele părintesci veți îndemna pre credinciosü concređăți griget D-Vöstre nu numai la ali-

pirea credinciosă cătră religiunea și naționalitatea lorü, ci și la adevărată iubire de patrie și la reverință cătră legi : și dacă în această direcțiune nu numai veți validita töte greutatea influinței D-Vöstre, ci și din parte-Vö veți premerge cu esemplu bunü, fiți convinși că pe acestü terenü activitatea DVöstre va fi însoțită de deplina mea recunoștință.“

Impresiunea ce au făcut cuvintele Escelenției Sale, care au încheiat cu graiü românescü : „*Maiestatea sa cesarea regio-apostolică, augustulu nostru Monarchü, vivat ! să trăescă ! vivat !*“ — cât și răspunsulu semnificativ alü augustulu suveran, a mișcat adöncü inimile românilorü din Arad, cari la reîntörcerea deputației, a întimpinat în modü solemnü pe Escelenția Sa, In. Pr. S. Archiepiscopü și Metropolitü, și membrii deputațiunei. La gara din Arad, unde aștepta unü publicü numerosü sosirea deputației Escelenția Sa a fost întimpinat cu următoarele cuvinte adresate în numele Românilorü aradaui, de redactorulu acestei foi : *Escelenția ! Inaltü Preasăntite D'e Archiepiscopü și Metropolitü !* „*Pötrunși de simțământulu recunoștinței și alü iubirei filiale cătră înalta persönă a Escelenției Vostre, pentru demnitatea și devotământulu archiepiscopälü cu care ați interpretatü simțămintele de loialitate pentru trönu și patrie a poporulu românü ortodoxü înaintea Maiestății Sale, prea grățiosulu nostru Monarchü, — români din Arad și giuru, profitând de ocaziune, grăbescü a ve bineventa de norocösa sosire în mijloculu nostru și a ve ura mulți ani de fericire, ca totdeauna, și de căteori se va reclama, să puteți fi interpretele fidelü alü simțămintelorü de loialitate și fidelitate a poporulu românü cătră tronü și patrie ! Să tră și Escelenția ! Trăescă deputația română !*

La acestea, Escelenția Sa a răspunsü în cuvinte binevoitöre mulțămind pentru aderița și spriginälü moralü, în împlinirea misiunei sale.

Dela gară până la reședința episcopescă, Escelenția Sa a fost petrecut de unü șirü lungü de träsuri. Aci apoi fu întimpinat din nou cu următorulu discursü, pronunțiat de *Vasiliu M. Stanescu* :

Osana celü ce vine întru numele bisericeii și a poporulu seü !

Osana Escelenției Vostre !

Bine ați sositü ! — Vi strigă din sufletulu curatü inteligența și poporulu mirönu din Aradü și din jurü, cari au alergatü întru întimpinarea Escelenției Vostre acum, când ați reîntorsü dela altis, simulu Trönu, unde fidelü ați depusü omagiile românilorü ortodoxi din metropeliä.

Vi-amü auđitü cuvintele adresate și toți noi, cei din îndepărtare le-amü aplaudatü.

Amü înțelesü preagrațiosulu răspunsü și ne-a mișcat adöncü !

Primeșce de la noi fiesca noastră mulțămire pentru interpretarea credinței seculasie a românilorü cătră tronü și dinastiä, pentru interpretarea simțămintelorü noastre de adevăratü patriotismü și pentru accentuarea limbei noastre în auđulu Maiestății Sale.

Istoria patriei, istoria regimönelorü, alipirea instinctivă a românilorü de pamöntulu strămoșilorü seü, de ordine și legalitate, și firesculü seü simțü de bunăcuviință, la cele grăite Vi-au potutü fi bune mărturiü.

Așa a fostü românulu până acumü, așa va și rămânea, în curentulu tuturorü evenimentelorü, căci așa l'a învețatü biserica moralulu, biserica iubirei de apröpelü, biserica păcei.

Aceasta este un model de patriotism!

Adevărul ați grăit dară Escelenția!

Și ve rogăm, ca se nu fim de tot orfan, fi-ne și în viitorul Păstorului cel bun, care își pune sufletul pentru oile sale; căci din parte-ni Ve asigurăm, că de câte ori veți grai și face în numele și în interesul bisericii și a națiunii noastre, de atâtea ori veți putea sigură conta pe adictul nostru sprijin și pururea vom ura: Trăiescă Escelenția Sa!

Escelenția Sa răspundând la aceste cuvinte bine simțite cu cunoscuta sa afabilitate a accentuat că și-a împlinit numai o datorie prea plăcută prezentându-Maiestății Sale omagiile poporului român ortodox despre care e sigură, că nici când nu se va schimba în simțămintele sale de loialitate și devotamentului său pentru tron și patrie!

Mercuri la patru ore după mèdeși Escelenția Sa cu membrii deputației din arhidieceasă par. vicariu Archiepescă, Archimandritul Nicolaș Popea și Protosingelul Dr. Ilarion Pușcariu, au plecat cu trenul la Sibiu, petrecuți până la gară de inteligența română din loc. Aci la despărțire V. M. Stănescu mai adresă următoarele cuvinte Escelenției sale:

Escelenția Voastră, Domnule Metropolit!

Illustrissime Domnule Vicariu Archiepiscopesc!

Illustră Delegațiune!

E timpul despărțirii! Noi nu Ve putem petrece fizicăminte, căci fiecare are se rămână la postul său; dar Ve petrecem cu căldurile inimilor noastre pline de grațitudine, și în recompensă Vi cerem spiritul Vostru, ca se trăim prin El înpreună! Mergeți în pace și cu bucuria datoriei împlinite! Se cătorii fericită între urările noastre de „Se trăiescă!”

Escelenția Sa mulțumind încă odată pentru urările adresate se departă între aclamările repetite „să trăiescă!”

Familia Mocionilor.

(Estrasă din „Notițe biografice asupra vieții și activității decedatului Andrei Mocioni (Mocsonyi) membru al Academiei române, de Vincențiu Babeșu, membru al Academiei române).

Incă din ședința ordinară dela 23 Ianuarie 1881, sub numărul 1037, am primită onorifică însărcinare, ca se culegă toate posibilele notițe biografice despre repositul nostru coleg Andrei Mocioni și însoțindule de aprecieri a operelor sale, a activității și caracterului său, să vi le presintă pentru adunarea generală. Când deci vii a satisface aceste însărcinări pe câtă mi-au permisă puterile și împrejurările, vă rog să-mi dați binevoitoarea ascultare, spre a vă spune: Cine a fost, cum a viețuit și cum și-a împlinit misiunea p'acestă pământ Andrei Mocioni.

Mă află domni colegi, în fața sublimei umbre a unui bărbat, pe care deși coleg al nostru de la prima urdire a acestei erudite societăți, cel mai mulți dintre noi îl cunoscă numai după nume și din renume; căci sortea, ce conduce ființele omenești, nu i-a permisă a se înfățișa odată măcar în mijlocul nostru. Și trebuie să adaug, și se recomandă atențiunii d-voastră din capul locului observațiunea, că decedatul nostru coleg Andrei Mocioni n'a fost un bărbat specific al științelor sau literelor; densul nu s'a impusă atențiunii

publice prin scrieri erudite sau opuri literare, lăfite prin tipărire; — nu că doră i-ar fi lipsită capacitatea, — ci pentrucă timpul i-a lipsit; toate manuscriptele sale câte ne-au rămas, nu sunt decâtă memori cãtră Monarch, și cãtră suprema autoritate de Stat, și apoi publicațiuni și notițe diaristice despre diferite cestii d'ale țilei. Andrei Mocioni a strălucit prin fapte și sacrificie, el a făcută istoria, prin valorea genului său practic, și a lăfite cultura științei, literaturii, artei, printre poporul român, prin îndemnul său moral și prin ajutorul său material. Intr'unu cuvânt: colegul nostru Andrei Mocioni a fost un infocat luptător politic național, și un mare Mecenate. Pe acestă teren el și-a dezvoltat activitatea vieții, aci el și-a afirmat valorea individualității, a luptat el luptă pentru esistența națională, pentru desceptarea și emanciparea poporului român. Pe acestă teren deci lumea a învățat a-l cunoscă și respecta, de pe acestă teren vocea publică la chemat în mijlocul nostru, prin urmare — credă că cu temei și cu dreptate este ca și noi — din aceste puncte de vedere să-i aprețim faptele și să-i păstrăm memoria în anele noastre.

Căci, domni colegi, este o proprietate a firei omenești, un postulat natural al minții practice, că — precum pe cei ce prin totă viața loră facă studiul teoretice și combinațiuni practice asupra adevărurilor și foloselor loră pentru om, sau pentru genul omenești, și scriu cărți cu bune învățături asupra mijlocelor, sau ca totă atâtea mijloce, folositoare dezvoltării și perfecționării omului și respective a genului omenești, poporele i cultivă și păstră prin secol în grata memoria, — nu mai puțin se stime, iubescă și eternizeze prin monumente de pietate, pre luminătorii și conducătorii lor prin fapte vie, prin lupte și sacrificie, fără de cari fapte vie, lupte și sacrificie — istoria ar fi imposibilă, știința secă, poesia mortă!

Vă încredințez, domni colegi, că am deplină consciință de gravitatea cestii, pricepă prea bine că — după cele espuse, — întră aprecierea activității și meritelor decedatului nostru coleg Mocioni, am d'a face cu o problemă pe câtă de dificilă, numai puțin și de delicată, trebuindă se vă nareze în resumat, și în episodele principale, istoria mai nouă a luptelor și suferințelor românilor din Austro-Ungaria, dar convins, că este chemarea unei Academii de știință, a scruta și cultiva, resp., a supune aprecierilor sale, critice adevărul prin totă activitatea de dezvoltare a genului omenești, a poporului și a indiviilor de direcțiune și conducere în acestă proces, un singur moment nu am esitată a-mi împlini datoria, între marginile obiectivității.

Voi începe cu espunerea datelor, câte am putut aduna, despre originea și respective familia ilustrului nostru coleg Mocioni. Familia „Mocionilor” este venită la noi din Macedonia, anume din Moscopole, odinioară urbea principală și cea mai impopulată de români a provinciei, unde acea familie prin avuția sa, prin valorea bărbaților ce producea, prin activitatea și influința ce aceștia esercita — specialminte pe terenul cultural-bisericesc, esela mai pre sus de toate. Ea era numerosă, avea biserica cea mai frumoasă, și dintre fiii ei câte unul regulat se destina pentru trépta preotească. În decursul secolilor XVI și XVII mai mulți din acesta familie, unul archi-

mandrită fiind, a cercetat sântul mormântu dela Ierusalim și a adus cu sine icône și moști sante, din cari unele se păstrează până astăzi.

Tocmai însă pentru avuția și influința ei, acesta familia pe la capetulu secolului alu XVII-lea, când puterea osmană în Europa pornea spre decădintă, devenise tare bănuită și nesuferită Turcilor, din care cauză frunțașii familiei, pentru de a-și salva viața și averea, fură constrinși a părăsi acea patriă subjugată de barbari, a se atrage cu familiile lor încoco spre Dacia lui Traian și a se adăposti în Ungaria. După cum se ține în famaliă, acesta emigrațiune trebuie să se fie întemplat în deceniulu ultim alu secolului XVII; pentrucă tradițiunea familiară istoricesce, cumcă pe timpul când a sosit familia Mucionilor în Ungaria, aci se urmă o luptă cruntă cu Turcii și principele Eugen de Savoya, celebrulu beliduce împărătescu, își făcuse de problemă a curăți țera de ei. Totu tradițiunea familiară ne spune că, unulu dintre Mucioni fiind înrolat în ostirea marei Eugen a cădutu în lupta epochală dela Zenta, 1697, iar altulu cu numele Petru, preotulu fiind, de asemenea a urmatu stindardulu lui Eugen ca duhovnicu de tabără, și și acesta — mai apoi — a perit în cutare luptă dintre cele multe, prin cari Eugen a scos pe Turci din Banatulu Temeșanu, 1716. Despre Mucion celu cădutu la Zenta — nu să scie se fiă lăsat după sine copii; iar preotulu Petru Mucioni a avutu trei fi: Petru II. Michailu și Andreiu. Este de însemnată că precum Petru Mucioni, preotulu, lupta cu crucea în tabăra lui Eugen, alătura cu armata împărătescă luptau trupele auxiliare sërbe, cu patriarhulu Arsenie dela Ipecu în frunte și încă de pe atunci tuturor Românilor mai distinși ce participau la luptă le dá câte unu nume slavu cu terminațiunea în „iciu“ sau „viciu“.

Astfelu făcuseră și din popa Petru Mucion — „Popoviciu“, care a ramas urmașilor lui până la începutulu seculului nostru, și se póte vedea între parentese și în diplomele nobilitari ce a obținutu familia în decursulu timpulu.

Dintre numiții trei fi ai lui Petru Mucion-Popoviciu, celu dinteu Petru II, a murit fără descendență; iar ceial-alti doi, Michailu și Andreiu au întemeiat fiecarele familia sa așezându ambii în Buda-Pesta, cumpărându și ținându aci case mari și luxurioase, exerciându — cași în Macedonia predecesorilor lor — comerciulu, economia și viața publică însemnată. Mai târziu Andreiu, respective descendenții lui pe basa meritelor militari și a sacrificielor financiar, a împetrat la 1780 dominiulu Foen în Banatulu Temeșanu, obținendu diplomă nobilitară cu predicatul de „Foen“ (1783, publicată la 1805 și renovată la 1814); de asemenea din ramulu lui Michailu descendentela Petru a III, ce se mutase la Toca în Ungaria superioră și câștigase acolo averi însemnate, obținu diploma nobilitară la 1804, prin toate aceste diplome transcriinduse numele român de Mucion și Mucioni pe Unguri în „Mocsonyi“, precum ilu pórtă până azi toți membrii familiei și precum și eu voi urmă a-lu serie mai departe.

Ramulu Mocsonyi de Foen (a se pronunța Fœnu dela lat. „foenum“) prin diferite desastre familiare, pe la începutulu seculului nostru ajunsese a fi redus la unica persoană a seniorulu Ioane Mocsoni, născutu la 1780; dar acesta la 1804 căsătorindu-se cu frumoasă albanesă Iuliana Panaiotă, după o viață conju-

gală bine-cuvântată de 50, la 1854, când reposă, remasără, după elu descendenți — una fică și patru feciori. Fieca Catarina, născută la 1806, fiindu căsătorită cu Mihailu de Mocsoni, ultimulu surcelu alu ramulu ce se mutase la Toca, acestu ramu despărțitu de ani aprópe 100, prin acesta căsătorie se reîmpreună. Mihailu de Mocsonyi, născutu la 1811, trăiesce în Budapesta, iar soția sa Catarina, cunoscută și stimată în tota țera ca modelu de inimă creștină și română, a reposat la 1878. Din acesta căsătorie avem pe cei doi ilustri frați Alexandru și Eugeniu de Mocsonyi, celu d'inteiu născutu la 1842, celu-altu la 1844, ambii erudiți și eminenți anteluptători naționali, — mândria generațiunei moderne a Românilor din Anstro-Ungaria.

Fiulu Petru născutu la 1808, bărbatulu de multă erudițiune, sublimu caracteru, multu zel și multe merite politice — naționali, a reposat fără a fi fostu căsătoritu.

Alu doilea fiu Andreiu născutu la 27 Iuniu 1812, este de a căru personă avem să ne ocupăm specialu.

Alu treilea fiu Antoniu, născutu la 1816 căsătoritu cu Iosefina baronesă Brudern, trăiesce la moșia Verpelét în Comitatulu Heveșulu. Din acesta familia s'au născutu doi fi, Zenone la 1842, căsătoritu cu baronesă Maria de Fischer, și Victor, născutu la 1845.

Alu patrulea fiu Georgiu, născutu la 1824, căsătoritu cu Helena de Somogyi, din care căsătorie are 2 fete, Livia măritată după contele Andreiu de Bethlen, și Georgina în etate de 15 ani.

Că ore astăzi în Macedonia mai află-se remășiță din familia Mocionilor — nu se scie, dar se scie din hărțile familiare, că cei de aci până la începutulu secolului nostru au întreținutu relațiuni familiare cu rudenii din Moscopolu.

Va să dică, Andreiu, reposatulu nostru colegu, a fostu alu doilea fiu alu lui Ioane Mocsonyi de Foen. Elu și-a făcutu studiile gimnasiale, liceali și universitari în Peșta, pe cari la 1832 le-a încheiatu cu esamenile din drepturi, a fostu apoi introdusu în economia rurală la moșia din Foen; dar la 1836 elu fu chemat de „viconotariu“ (secretaru alu Prefecturei în administrațiunea comitatulu Torontalu, devotându-se cu totu zelulu înfocatulu seiu spiritulu activității municipale. La anul 1843 elu deveni alesu „proto-jude“ districtualu (sub-prefectulu) și d'aci încolo elu iute se avântă la rolulu de conducătoriu politicu în Comitatulu. Prin energia sa, prin agerimea minții sale precum și prin manierele sale gentile, elu răpia cu sine pe semenii seii, mai virtosu pe mulțimea nobleței rurale, Unguri, Croați, Sërbi, Armeni și Români.

Andreiu Mocsonyi eră bărbatulu frumosu, de statură mijlocie, de temperamentu vivace, d'o eleganță alasă, cu o voce pătrundătoare; vorbia perfectu limbele: latină, germană, maghiară, franceză, sərbă și română, anume și pe cea macedo-română căci în casa părintescă mai vartosu acesta din urmă se folosia.

Portretulu ce avem aci ne presintă pe Andreiu Mocsonyi forțe fidelu, în etatea sa de la 60 do ani. Atâta despre familia sa, despre esteriorulu seiu, calitatea spiritulu seiu și primele începutu ale activității sale.

Colecte pentru seminariul din Arad

Cătră colectele până acum întrate pentru Seminariul înființându, au mai intrat următoarele: prin Dlu parochu și asesoru consistorialu Iulianu Bogdanu, din B. Comloșu 451 fl. și anume dela Domnia sa 200 fl. dela Dmna Matilda Bogdan 5 fl. Dlu Emilian Bogdan 5 fl. dela D. Silvia Bogdan 5 fl. dela preotul Georgie Balan 50 fl. dela Dlu Cristof Schiffmanu 100 fl. dela Dlu Nicolau Alesandru 10 fl. dela Dlu Nicolau Popoviciu 15 fl. dela Dn'a Eufimia Popoviciu 5 fl. dela Dlu M. Desény 2 fl. dela Dlu Stefan Mihailoviciu 2 fl. dela Dlu Petru Stoianoviciu 1 fl. dela Dlu Marcu Lupp 50 fl. și la anul iarași 50 fl. și dela Dlu Michaelu Langu 1 fl. de totu 451 fl. pentru care Prea Sântia Sa Domnulu Episcopu diecesanu a adresatu atât Domnulu colectante Iulian Bogdan, cât și Dloru contributori adēca sa mulțamitā.

Afară de cei de sus au mai încursu dela preotulu Alesandru Papp din Bogsigū 15 fl. colectatū dela credinciosii sei; dela comuna Mezieșu în protop. Beiușului alu doilea rēnd de colectā 28 fl. 90 cr. Dela comuna Suiug iarași alu doilea rēnd de colectā 20 fl. 50 cr. din comuna Giula germānā ca' colecta dela privati 133 fl. 10 cr. din B. Ciaba dela privati 39 fl. și din filia Ciorvașu 38 fl. Dela preotulu Ioanū Lazeu din Soldobagiu 20 fl. dela preotulu Ioanū Farcașu din Suiugū 20 fl. 50 cr. și dela comuna Somosheșu 300 fl. dela poporeni din Batania 88 fl. 46 cr. dela preotulu Iosif Radnēntu din S. Andrașu 12 fl. 60 cr. dela preotulu Dimitrie Marcu din Birchișu 20 fl. dela comuna Ecica 200 fl. prin preotulu Ioan Catana din Ciuntahaz colecta din P. Hordisēlu 14 fl. prin preotulu Georgia Leucuța din Beliu 53 fl. și anume:

Credincioși bisericei gr. or. romāne ca naturale în prețu de 21 fl. 30 cr. Georgiu Leucuța 5 fl. 90 cr. Georgiu Orosu protopopu gr. cath. rom. 2 fl. Nemet Istvan notariu 2 fl. ifj. Kotsics Ferencz adj. not 1 fl. Martics Ede 1 fl. Kálmán András 1 fl. Mayer Imre 1 fl. Bernat Robert 1 fl. ifj. Berger Mor 2 fl. Griftaton Antal 40 cr. Zilahy János 40 cr. Leopold David 1 fl. Menczer Iakab 50 cr. Krisán Szaveta 2 fl. Gyurtsak Ferencz 1 fl. Bandi Iozsef 50 cr. Szabó László protopopu rom. cath. 2 fl. Szelle Károly pretore adm. 1 fl. Mihailu Ioan 1 fl. fabrica de viață (üveg gyár) 2 fl. casa bisericeii 3 fl. suma 53 fl.

Cleiculu Constantin Rosa a colectatū 503 fl. la cari Dlu Dr. Iositu Galu a contribuitu cu 100 fl. preotulu Vincențiu Miculu din Spata a colectatū 15 fl. 21 cr. Vasiliu Leucuța din Olcea 10 fl. Georgiu Bugariu din Beregseu 31 fl. și anume: dela Sim. Ancu 5 fl. Moise Muhailoviciu plugariu 1 fl. Georgiu Aocē invet. 10 fl. Georgiu Bugariu preotu colect. 15 fl. Zacharia Rocsin din Tamasda 52 fl. 70 cr. și anume: dela sine 20 fl. dela invet. Teodoru Rocsinu 10 fl. iar restulu dela credinciosii sei.

Georgiu Drimbe din Toboliu a colectatū până acume 14 fl. 28 cr. iar Toma Pacala din Zaca, a colectatū și administratū 331 fl. și anume: dela comuna bisericească 20 fl. Toma Pacala preotulu 30 fl. și încă în decursu de cincē ani câte 25 fl. Ioanū Pinte sen. 20 fl. Toma Vaina 30 fl. Dimitrie Marcușu și Alesandru Lessi oate 20 fl. Ioanū P. Caracionu, Teodoru Goganu, Iosifu Vaina, Ieremia Vaina câte 10 fl. Mihailu Mărcuțu invet. 5 fl. și în decursu de cincē ani pe fiecare câte 5 fl. Iosifu I. Pinte Moise Dürgö, Petru Caruțu, Ioanū Goronū jun. Ioan Pinte junior, Moise Pantea Ioanū Dürgö sen. Ioanū Dürgö jun. Vasiliu Dürgö, Anna Caracionu, Iosifu B. Silaghi,

Georgiu Brumariu, Ioanū. Ciordașu veduva Ioanū Ciordasiu sen. veduva Moise Caracionu, veduva Moise Hegedus, Demetriu Caracionu și Ioanū Pantea fie care câte 5 fl. Ioanū Z. Caracionu 4 fl. Georgiu Bonatu, Stefanu Grecu câte 3 fl. Stefanu Hassiasu, Petru Abrudanu, Stefanu Caracionu, Georgiu Ciordașu, Ioanū Imre, Ioanū Moldovanu, Iosifu Mateocu, Georgiu Drimbe și Vasiliu Hegedus câte 2 fl. George Z. Caracionu, Moise Abrudeanu, Florca Molnaru Mihailu Brumariu, Pavelu Dürgö, Georgiu Goronū Gavriulu Pinte Moise Hegedus, Moise Hegedus, Georgiu Goganu, Ioanū Goganu, Georgiu Briindeanu, Ioanū Ilissie, Georgiu Ilissie, și Ioanū Comoti câte 1 fl. în fine Moise G. Hegedus și Moise G. Farcașu câte 50 cr.

Nu voui se laudu aici pre parintele Pacala, ilu lauda fapta sa însasi și împrejurarea că dintro comună de 550 suflete și dela credinciosii sei cari precum îi arată numele își mai perduseră caracterulu naționalu, prin portarea sa i-a succesu a-i câștiga pentru sine și pentru scopulu de cultură națională și acum lasu se urmeze actulu de recunoscintă ce, Preasântia Sa Dlu Eppu diecesanu a adresatē Reverenției Sale sub Nr. 76 fond. sem. Onorate Părinte! Primiū cū mare bucurie suma cea frumoasă de 331 fl. colectatā prin Sântia Ta pentru seminariulu înființându, dela poporeni din mica noastră parochie Jaca, grăbim a-Ți esprime mulțamita noastră parintescă, atâtū Sântiei Tale. câtū și iubiților nostri poporeni de acolo, pentru sumele cu cari a-Ți concursu la acea colectā, și în deosebi Sântiei Tale pentru ofertulu de câte 25 fl., încă pe 5 ani viitori, și Domulu învățătoriu pentru ofertulu seu de câte 5 fl. iarași pe 5 ani viitori, implorându-vi tuturorū binecuvēntarea ceriului cu darurile sale cele bogate, și poftindute se descoperi aceștea și celorlalți contributori.

Dacă ar arēta, precum s'ar cuveni, — și alți preoți ai nostri asemenea zelū, și interesu de cauzele noastre, și în specialu pentru spriginirea institutelor noastre de cultură, atunci și noi și poporul nostru am fi aprōpe de ajungerea scopulu ce urmărim: binele pământesc și fericirea cerescă:

Dee Dumneșu ca fapta cea frumoasă a Sântiei Tale se servescă de îndemnu și altorū preoți ai nostri, iară contriburile poporenilorū din Jaca se fie îndemnu și altorū poporeni ai nostri, la acēstā și alte asemenea întreprinderi folositoare. După care cu binecuvēntare arhierescă am remasū Alu Sântiei Tale Aradū, 4 Octomvre 1883 Ioanū Mețianū m. p. Episcopu.

Ignatiu pap m. p.
secret. consist.

Visul Minei.

În girlanda frunții sale avea cincispredece flori
Adunate 'n ore bune pe un plaiu scaldat în zori.
Era veselă copilă. De frumoasă: ce era
Domnul dîlii 'n a ei față nu doria a se 'nsera.

Era veră. Și o noapte din acele suave nopți
Ce ved sufletele sfinte, când deschide-a sale porți
Eliseul nemuririi, — dulci arōme respira.
Peste lumea, ce plăcerea visurilor respira.
Mina dormia 'n patu de rose, sub ceru liber și senin,
A junetelor vii grații se jocaū pe albu-i sin.
Nici odată încă 'n lume, mai plăcut și mai curat,
În lumina boltei sacre flōre nu s'a oglindat.

Ea visa. Visul ei însă, în acel divin suris
Ce ardea 'n fața sa pură, se vedea limpede scris :
Sta de față Maica sfiută încărcată de măriri,
Desmerdând'o 'n sărutare și în gingașe șoptiri :
„Tu nu ești din asta lume ! Tu veniși aici din cer !
Iar te chem, să-ți ocupi locul greii de farmec și mister !
Aprópe de sinul maicei . . . lângă-al binelui isvor,
Unde dor nu naște gânduri, nici gândul nu naște dor !”

Se trezi. Ochi-i schinteie pe obrazu-i rumeor,
Ca două gemene stele pe o floare de bujor ;
Dar privirea-i scrutătoare numai pe bunica sa
O 'ntâlnește priveghind'o și-admirând'o cum dormia.

„O ! . . . N'o ved ! . . . S'a dus ! . . . Bunică n'ai vădută
când a mers ? . . .

Cum cu mâna sa frumoasă de auzori fruntea mi-a șters ?
Îmi lăsă și-o sărutare ce pre buze-o simț și-acum . . .
Lângă ea eram ferice respirând un scump parfum !”

Buna crede că copila dormind își trădează un vis,
Astfel tace, să nu-i curme traiul dulce 'n paradisi.
Dar Mina în reverie pașce ochiul încă treaz,
Degetele-i mici i jôcă mărgelile la grumaz,
Între cari pe firul d'aur vede-o cruce de argint
Și 'ntr'o perle din cruciță al Madonei chip prea-sfint.
Îl cunôșce . . . Îl sărută . . . Și 'ncă-odată-l mai privi,
Și cu gene rourate zimbînd dulce . . . adormi ! . . .

1883 Septbr. 11.

Isaia.

D i v e r s e .

* **Înștiințare.** Domni, cari au prenumărat și cei cari doresc a prenumera „Micul Abecedariu” sunt avisați că tipo-litografarea manualului și a tabelelor de părete va fi gata la finea lui Noemvre a. c; iar abonaminte se primesc totu cu condițiunile de mai înainte adecă: 1. exemplar „Micul Abecedariu” [18 tabele de părete] pentru școlă cu 3 fl. 60 cr; 10 exemplare „Micul Abecedariu” manual pentru școlari: 2 fl. (mai puțin de 10 exemplare din manual, nu se pot comanda). Lipova 1/13. Oct. 1883. Ioan Tuducescu.

* **Mulțemită publică.** Subscrisul me aflu îndemnat, cu adencă mișcare spirituală a aduce mulțemită publică înaltelor și distinselor persoane, cari la apelul meu s'au grăbit a sprigini fatigiosa și costșitorea mea întreprindere și prin acesta mi-a înlesnit punerea sub tipari și edarea „Micul Abecedariu.” 1. Ilustritatei Sale, prea bunului nostru părinte Episcop al Aradului Ioan Meșianu, pentru un ajutor în bani gata de 100 fl. v. a. fără de acesta Ilustritatea Sa, s'a îndurat pregrațios a suporta spesele pentru desemnarea și gravarea în lemn a figurilor și icônelor „Micul Abecedariu”, care va fi constat altă 100 fl. v. pôte și mai mult. 2. Ilustrităților Sale Domnilor Mocionesci Alexandru și Eugeniu, proprietari mari în Căpălășu, cari au binevoit a comanda 150 exemplare, din „Micul Abecedariu”. 3. Binemeritatului Domn Vasiliu Șarkady notariu în Crișcioru, cottul Bihorului, carele a comandat, pentru școlile din notariatul D. Sale: 90 tabele de părete și 50 manuale pentru școlari. 4. Domnului Davidu P. Simonu, comerciant în Lipova cu 100 exemplare. Lipova la 1/13. Octomvre 1883. Ioan Tuducescu.

* Operațiune medicală făcută de Dr. Vuia.

Doi ani am suferit de o bôla care mi-a amarit ȕilele. Medicii pre cari i-am consultat, toți mi-au ȕis că bôla e racu, prin urmare incurabilă. În desperatiunea mea, începusem a cerca cu tôte babele lecuitoare de câte auȕisem, — bôla însă se estindea totu mai tare apucându și la alte organe. Atunci Dumneȕu, prin graiul unor binevoitori, m'a îndreptat la Domnul doctoru *Georgiu Vuia* în *Aradu*, care spre marea mea mângăiere a constatat că bôla se pôte prin operare vindeca din rēdăcină. În altă ȕi fui adormit și operat fără a simți cea mai mică durere. Aȕi după 10 ȕile mă aflu în familia mea deplin vindecat. Onorariu nu esiste așa mare, ca să se pôtă respăti o operație, prin care se scapă viața unui capu de familie, de aceea vinu pe calea publicității a da mulțamită domnului Dr. Vuia, rogându pre bunulu Dȕeu să-i lungesă firul vieții ca se pôtă scăpa mai mulți nenorociți cum m'a scapatu pre mine. Alișu în *Bănatu* 9 Octomvre 1883. *Ioȕa Avramu*, pulgariu și epitropu alu bisericeii.

C o n c u r s e .

Pentru deplinirea postului de Capelanu din *Ciclova-română* Comitatul Carășu-Severinu protopresbiteratul Bisericeii-albe, prelângă neputinciosulu parochu M. O. D. Ioane Petroviciu, se escrie concursu cu terminu până în **23 Octomvre 1883 c. v.** în carea ȕiua va fi și alegerea.

Alegându capelanu are ase bucura: a) Birulu preȕescu în natură a treia parte. b) Din ștola usuată iarăși atreia parte c). Și în fine din sesiunea parochială din așa numitele locuri „morminți și Periši (Vraniușul sec) asemenea atreia parte.

Doritorii de a ocupa acestu postu de capelenia sunt avisați aș trāmite recursele lor bine instruate prescrielor statut. org. bis. și regulamentulu parochiu On. Comitetu par. la adresa Prea On. D. Iosifu Popoviciu Protopresbiteru în *Iamă* celu multu până în **20 Octomvre 1883 c. v.**

În fine recurenții cari voescu a ocupa acestu postu de capelenia suntu poștiți ase presenta în s. biserica în vre-o Duminecă seș sērbătore de așiareta desteritatea în cantu și oratorie.

Ciclova rom. 29 Maiu 1883.

Comitetulu parochialu.

în conșlegere cu P. O. D. protopresbiteru **Iosifu Popoviciu.**

Pe basa ordin. consistoriulu Caransebeșianu Nr. 249 s. pentru ocuparea postulu de adiunct, la școlă gr. or. din *Barbosu*, în protop. Lugoșulu, cottulu Carășu Severinu, se escrie concursu cu terminu până la **26 Octomvre** vechiu a. c. în care ȕiua se va ține și alegerea.

Emolumintele sunt: 200 fl. v. a. salariu anualu, 20 metri de lemne din care are ase încălȕi și școlă, 5 fl. scripturistica. 10 fl. pentru conferințele învȕătoresci și cortelul liberu cu grădină de 1/2 jugerū.

Recursele au a-se adresa catră on. comitetu parochialu gr. or. în *Barbosu* și a-se espeda Pré On. D. Georgiu Pesteanu protopp. în Lugoș.

Comitetulu parochialu.

în conșlegere cu D. protop. și inspectoru școlarū.

Pentru deplinirea postului de învățătorii la școala confesională din *Costeiu*, protopopiatul Hășiașului, — prin această se scrie de nou concursul, cu termenul pe *13/25 Noemvre 1883*.

Emolumintele sunt: 201 fl. bani gata; 15 meți grâu, 15 de cucuruz, 2 jugere pământ estravilan, pașalul 8 fl., pentru lemne din cari se încăldește și școala 30 fl., cortelul liber cu grădina de legumi.

Recursele ajustate conform stat. org. și §. 6 art. XVIII. 1879 și adresate Comitetului parochial, să se trimită părintelui protopopu Georgiu Crețunescu în Belincz p. u. Kiszető; avându recurenții în vre-o Duminecă ori sârbătoare, a-se presenta în biserică, spre ași arăta desteritatea în cântare și tipicul bisericesc.

Cei deprinși în arta musicală, încât să pôtă instrui și conduce corul vocalu deja esistente acolo, aceia vor avea preferință.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu mine: **G. Crețunescu**, prot. și inspect. de școle.

Se scrie concursu pe stațiunea învățătorască din *Muran*, cu termenul de alegere pe *16/28 Octomvre a. c.*

Emolumintele anuali sunt: 1) în bani 162 fl. 80 cr. 2) 60 meți de grâu, jumătate curat, iară jumătate mestecat. 3) 4 jugere de livadă. 4) 8 orgii de lemne din cari se va încălzi și școala. 5) Cortelul liber și grădina intravilană.

Recurenții se și ajusteze petițiunile lor conform prescrișelor statului organic, și se le trimite până la termenul prefapt subserisului inspectoru de școle per Vinga în Szécsány, avându totodată înainte de alegere într-una de Duminecă sau sârbătoare să se prezenteze în S. biserică, ca să și arete desteritatea în cantu și tipic.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu: **Iosif Grădinaru** m. p. inspect. de școle.

La postul de capelan sistemisat lângă parochul din *Cheș* Vasiliu Moga, în protopresviteratul Beliului, — ne competând nimenea, — prin această la cererea espresă a Comitetului parochial, se publică de nou concurs pe lângă emolumintele publicate în Nr. 28 și 29 a acestui jurnal.

Pe termenul alegerii, care se defige pe ziua de *16 Octomvre st. v.*, pe când cei ce voese a competi la acest post sunt avitați a-și substerne suplicele lor instruite cu documintele necesarii Dluî administratoru protopres. Iosif Pința p. u. Hollod în Gyanta. Cheș la 4 Septemvre 1883.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu mine: **Iosif Pința**, adm. protop.

Concurs pentru ocuparea postului de suplinte învățătorască pe lângă neputinciosul învățătoriu Ignatie Mihailoviciu din *Sașca-română*, protopresbiteratul Bisericii-albe, comit. Caraș Severin amșurat părintescei Ordinățiunii Consist. dto. Sept. 1883 Nr. 463 Școl. se scrie concursu cu termenul până în *30 Octomvre 1883 st. v.* în care ziua va fi și alegerea.

Emolumintele și salariul învățătorască: a) bani gata 300 fl. v. a. b) Șese orgii de lemne pentru învățătoriu. 48 fl. c) Patru orgii lemne pentru școala 32 fl. d) Pașalul pentru scripturistica 8 fl. e) Spesele conferinționale 10 fl. f) Pentru curățirea școlei 6 fl.

g) două jugere pământ arătoriu, o grădină intravilană de 600 □ estravilană iarăși de 600 □ și cuarțirul liber — din care salarul are a-se bucura neputinciosul învățătoriu numai de 100 fl. pe fie-care an, — iară celalaltu rămâne tot alegândului suplinte învățătorască.

Doritorii de a ocupa acest post de suplinte învățătorască sunt avitați ași trimitte recursele lor bine instruite conform stat. org. și regulamentului pentru învățătorii Oficiului protopresbiteral din Jamcelu multu până în 25 Oct. 1888. st. v.

Sașca-rom. 29 Sept. 1833.

Comitetul parochial.

În conțelegere cu: **Iosif Popoviciu**, protop. tract.

Pentru deplinirea definitivă a stațiunii învățătorască din comuna *Mișca*, comitatul Aradului, inspectoratul Șepreușului prin această se deschide concursu cu termenul de alegere pe *9 Octomvre st. v. a. c.* pe lângă următorii salarii:

1) În bani gata 160 fl. v. a. 2) 10 cubule de grâu și 6 cubule de cucuruz. 3) 50 de măgi de fân, rescumparate de comună în bani gata. 4) 13 jugere de pământ parte arătoriu parte fenațu. 5) Pascu de 3 jugere. 6) Quartirul cu 2 chilii și cămară și unu intravilan de 800 □. 7) 12. orgii de lemne, din care are să se încăldească și școala. 8) Accidențiale dela mortulu mare 50 cr., dela micu 30 cr., dela maslu 40 cr., 9) Diurne pentru conferințe. 10) 12 fl. pentru curățitul și încălțitul școlei peste an. 11) Spesele de scripturistica le va împlini epitropul școlar.

Doritorii de a fi aleși se și adreseze recursurile, provădate cu documintele necesarii în înțelesul „Statului organic” și „a normativelor de învățământ” și „a decisului sinodală din a. c. Nr. 80. avându testimoniul de calificațiune cu calculul distinsu, testimoniul din limba magiară, precum și cu atestate de portarea lor morală, — comitetului parochial din Mișca, și se le trimite până în 6 Octomvre subserisului inspectoru școlar în Șepreuș (Șepros). Cele intrate mai târziu nu se vor lua în considerațiune.

Recurenții se poftesc a participa barem odată până la alegere, la servițiu Dăscu în fața locului pentru a-și arăta desteritatea în cantu și tipic.

Mișca 8 Sept. st. v. 1883.

Comitetul parochial.

Acest concurs se aprobă **Mihailu Sturza**, inspect. școl.

Edictu.

Maria Pantizu din Valea-mare protopresbiteratul Pesteșului Cottulu Bihar carea de 12 ani și-au părăsit pe legiuitul se bărbat *Mihailu Barzu* tot-de-acolo cu necredință, — fără a-se sci ubicațiunea ei prin această se citează ca în termenul de unu an și o ziua să se prezenteze naintea subsemnatului scaun protopresbiteral, ca foru matrimonial de prima instanță, căci la din contra și în absența ei se va pertracta și decide procesul intentat contra ei.

Datu din ședința scaunului protopresbiteral alu Pesteșului ca foru matrimonial de I-a instanță ținută în Alesdu la 2 Iuniu, 1883.

Teodoru Filipu

adm. ppresu ca presed.